

DECIZIE

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Vera Macinskaia
Svetlana Novac
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Magma” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Magma”, casată hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iunie 2013 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 07 mai 2013 SRL „Magma” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 ianuarie 2013, în urma controlului efectuat, de către inspectorii din cadrul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat a fost întocmit actul nr. 1-608076, prin care s-a stabilit încălcări a legislației fiscale, în ceea ce privește trecerea în cont a sumei T.V.A. aferentă procurării de mărfuri.

Menționează că conform art. 216 alin. (8) al Codului fiscal, în termen de 15 zile calendaristice a prezentat în scris dezacordul cu acest act, la 06 februarie 2013.

Afirmă că ulterior, la 28 februarie 2013, fără a se lua în considerație motivele invocate de SRL „Magma” în dezacordul prezentat împotriva actului nr. 1-608076, de către șeful-adjunct al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, a fost adoptată decizia nr. 107, prin care s-a decis încasarea din contul SRL „Magma” la bugetul de stat a sumei de: 225802 lei - TVA aferent bugetului pentru perioada L/11/2012, 3597 lei - majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA, 67741 lei - amendă în mărime de 30% pentru diminuarea TVA, 1000 lei - amendă, ca urmare atribuirii incorecte la decontări a TVA.

Sușține că la 15 martie 2013, SRL „Magma” a depus contestație împotriva deciziei nr. 107 din 28 februarie 2013, iar ca urmare, la 18 aprilie 2013, de către IFPS a fost adoptată decizia nr. 215, prin care contestația respectivă a fost respinsă ca neîntemeiată.

Invocă dezacordul cu actul nr. 1-608076 din 29 ianuarie 2013, decizia nr. 107 din 28 februarie 2013 și decizia nr. 215 din 18 aprilie 2013, emise de IFPS.

Cu referire la prevederile art. 247 al Codului fiscal, invocă că la examinarea cazului de încălcare fiscală, IFPS nu a clarificat dacă SRL „Magma” a comis într-adevăr o încălcare fiscală, dacă trebuie să fie trasă la răspundere, precum și nu a clarificat și alte circumstanțe pentru soluționarea justă a cazului.

Indică că factura fiscală BV2674885 din 27 noiembrie 2012, a fost eliberată ca urmare a procurării de către SRL „Magma” de la SRL „Sport LL” mărfuri (cauciucuri), în sumă totală de 226037,33 lei, inclusiv TVA, iar ca urmare a eliberării acesteia, în vederea respectării prevederilor legale fiscale, factura fiscală a fost înregistrată de SRL „Magma” în Registrul general electronic al facturilor fiscale.

Consideră eronată afirmația IFPS precum că au fost încălcate prevederile art. 102 alin. (10), afirmând că din contra societatea în urma primirii facturii fiscale, a înregistrat în Registrul general electronic al facturilor fiscale, factura fiscală BV 2674885 din 27 noiembrie 2012, primită de la SRL „Sport LL”, fiind respectate pe deplin prevederile art. 102 alin. (10).

Relatează că conform prevederilor art. 101 alin. (6) al Codului fiscal, inclusiv și a prevederilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele aspecte de aplicare a prevederilor legislației fiscale la examinarea litigiilor despre urmărirea impozitelor și taxelor, aplicarea sancțiunilor de către organele fiscale” nr. 25 din 15 iulie 2002 se menționează că drept temei legal pentru a trece în cont sumele TVA pe valorile materiale, serviciile procurate servește factura fiscală, procurată de furnizor în modul stabilit de la organul autorizat (în redacția Legii nr. 1389 din 30 noiembrie 2000).

În ceea ce privește furnizorul, la caz SRL „Sport LL”, afirmă că SRL „Magma” nu poartă răspundere pentru acțiunile sau inacțiunile altor persoane, și anume: beneficiarul nu poartă răspundere pentru nerespectarea de către furnizor a cerințelor legislației contabile și pentru eschivarea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale.

Sușține că conform prevederilor art. 118¹ alin. (2) Cod fiscal, cumpărătorul are dreptul să verifice corespunderea datelor din factura fiscală eliberată de furnizor cu datele din Registrul general electronic al facturilor fiscale, dar nu e obligat ca în momentul primirii facturii să facă acest lucru, astfel fiind combătută și afirmația precum că SRL „Magma” a prezentat declarația privind TVA pentru perioada L/11/2012 cu date neveridice.

Solicită anularea actului nr. 1-608076 din 29 ianuarie 2013, deciziei nr. 107 din 28 februarie 2013 și a deciziei nr. 215 din 18 aprilie 2013 a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013 a fost admis apelul declarat de SRL „Magma”, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă

hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea și anulat actul de control fiscal nr. 1-608076 din 29 ianuarie 2013, decizia nr. 107 din 18 februarie 2013 și decizia nr. 215 din 18 aprilie 2013, emise de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în privința contribuabilului SRL „Magma”, mun. Chișinău.

La 06 mai 2014, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al RM a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Susține că decizia integrală a instanței de apel a recepționat-o abia la 06 martie 2014.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea deciziei instanței de apel, considerând-o neîntemeiată.

Menționează că conform concluziei din decizia recurată, instanța de apel a considerat că cumpărătorului nu i se poate refuza trecerea în cont a TVA din motivul încălcării termenului de înregistrare a facturii fiscale în Registrul General Electronic al Facturilor Fiscale de către furnizorul mărfurilor, în situația în care la momentul sancționării factura fiscală a fost înregistrată în Registrul General Electronic al Facturilor Fiscale.

Consideră că circumstanțele constatate și concluziile instanței sunt eronate și nu au temei juridic, deoarece în cadrul controlul fiscal efectuat prin metoda verificării faptice de către colaboratorii IFPS s-a constatat că SRL „Magma” a încălcat prevederile art. 102 alin. (10) din Codul fiscal, prin trecerea în cont a sumei TVA (226037 lei) în baza facturii fiscale seria BV nr. 2674885 din 27 noiembrie 2012, care nu a fost înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale în corespundere cu art. 118¹ din Codul fiscal.

Indică că conform art. 102 alin. (10) din Codul fiscal, la apariția condițiilor stabilite la art. 118¹ din Codul fiscal, subiectul impozabil este în drept să treacă în cont suma TVA achitată sau care urmează a fi achitată furnizorului pe valorile materiale, serviciile procurate pe teritoriul țării numai în cazul în care factura fiscală este înregistrată în RGEFF.

Menționează că societatea în declarația privind TVA pentru luna noiembrie 2012 și-a trecut în cont suma TVA aferentă facturii fiscale seria BV nr. 2674885 din 27 noiembrie 2012, eliberată și neînregistrată în RGEFF de către SRL „Sport LL”, care de altfel a fost anulat ca plătitor al TVA la 04 ianuarie 2013.

Respectiv, prin decizia IFPS nr. 107 din 28 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației, a fost calculat suplimentar TVA la buget (225802 lei), calculată majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA (3597 lei), aplicate sancțiunile corespunzătoare pentru diminuarea TVA (67741 lei) și prezentarea cu informații neveridice a declarației privind TVA (1000 lei).

Susține că conform argumentelor instanței factura BV nr. 2674885 din 27 noiembrie 2012 eliberată de SRL „Sport LL” a fost înregistrată în RGEFF la 04 februarie 2013, însă instanța a omis, probabil intenționat, faptul că potrivit art. 118¹ alin. (1) Cod fiscal, factura fiscală eliberată se supune înregistrării obligatorii în RGEFF de către furnizorul subiect al impunerii cu TVA, iar în cazul dat SRL „Sport LL” nu mai era subiect al impunerii cu TVA la data înregistrării facturii fiscale menționate.

Indică că atât în cererea de chemare în judecată înaintată în prima instanță cât și în cererile de apel înaintate la Curtea de Apel Chișinău, SRL „Magma” nu a invocat acest argument și respectiv IFPS nu a avut temei și necesitate de a prezenta confirmarea privind anularea SRL „Sport LL” ca plătitor al TVA.

Consideră că în condițiile prevederilor din Codul fiscal reiterate mai sus, în cazul în care factura fiscală care cade sub incidența prevederilor art. 118¹ din Codul fiscal, nu este înregistrată în RGEFF, subiectul impozabil (cumpărătorul) nu are dreptul să treacă în cont suma TVA achitată sau care urmează a fi achitată furnizorului pe valorile materiale, serviciile procurate pe teritoriul țării.

Astfel, invocă că în condițiile în care instanța a dat aprecieri asupra faptelor care nu s-au dezbătut în procesul judiciar și a aplicat eronat prevederile din Codul fiscal, judecătorii nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii prin ce au încălcat normele de drept procedural, precum și au aplicat eronat normele de drept material.

Cât privește argumentele instanței aferente Ordinului IFPS nr. 1388 din 20 august 2013, menționează că drept urmare a modificărilor operate prin Legea nr. 172 din 12 iulie 2013, art. 102 alin. (10) din Codul fiscal, a fost completat cu următorul text: „În cazul în care furnizorul mărfurilor, serviciilor nu a înregistrat factura fiscală eliberată în Registrul general electronic al facturilor fiscale sau a înregistrat-o cu depășirea termenului stabilit la art. 118¹ alin. (1¹), cumpărătorul va avea dreptul la trecerea în cont a sumei TVA în condițiile stabilite de prezentul articol, cu informarea organului fiscal, în modul și în termenul stabilit de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, despre nerespectarea de către furnizor a prevederilor art. 118¹”.

Respectiv, prin Ordinul IFPS nr. 1388 din 20 august 2013 „Privind modul de prezentare a informației despre facturile fiscale pasibile înregistrării în Registrul general electronic al facturilor fiscale, care n-au fost înregistrate sau înregistrate cu depășirea termenului stabilit în art. 118¹ al Codului fiscal” a fost stabilit modul și termenul de informare a organului fiscal despre nerespectarea de către furnizor a prevederilor art. 118¹ din Codul fiscal.

Susține că conform pct. 1 din Ordinul nominalizat, contribuabilii înregistrați în calitate de plătitori ai TVA au dreptul la trecerea în cont a sumelor TVA în baza facturilor fiscale pasibile înregistrării în RGEFF, dar care nu au fost înregistrate în acesta sau au fost înregistrate cu depășirea termenului stabilit în art. 118¹ al Codului fiscal, cu condiția prezentării la organul fiscal a informației despre aceste facturi fiscale nu mai târziu de ziua lucrătoare următoare celei în care a expirat termenul stabilit pentru înregistrare, iar în cazul neprezentării organului fiscal a informației despre facturile fiscale neînregistrate sau înregistrate în RGEFF cu depășirea termenului stabilit, nu se acceptă dreptul la trecerea în cont a TVA în baza facturilor fiscale în cauză.

Menționează că SRL „Magma” nu a prezentat la organul fiscal în termenul stabilit, informația despre facturile fiscale pasibile înregistrării în RGEFF, dar care nu au fost înregistrate în acesta sau au fost înregistrate cu depășirea termenului stabilit în art. 118¹ al Codului fiscal de către furnizorul SRL „Sport LL”.

Remarcă că prevederile pct. 3 din același Ordin sunt aplicabile agenților economici care au respectat prevederile art. 102 alin. (10) din Codul fiscal și nu și-au trecut în cont sumele TVA în baza facturilor fiscale pasibile înregistrării în

RGEFF, dar care nu au fost înregistrate în acesta sau au fost înregistrate cu depășirea termenului stabilit în art. 118¹ al Codului fiscal.

Prevederile punctului dat nu sunt aplicabile pentru situația când agenții economici au încălcat prevederile art. 102 alin. (10) din Codul fiscal și au fost sancționați prin decizia organului fiscal asupra cazului de încălcare a legislației.

Afirmă că decizia organului fiscal asupra cazului de încălcare a legislației nu poate fi anulată prin depunerea unei declarații corectate în modul stabilit de pct. 3 din Ordinul nominalizat.

Cu referire la prevederile art. 6 alin. (1) și alin. (2) din Codul civil indică că ținând cont de faptul că decizia IFPS nr. 107 din 28 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației, a fost emisă cu mult timp înainte de modificările operate la art. 102 alin. (10) din Codul fiscal prin Legea nr. 172 din 12 iulie 2013, aceste prevederi nu pot modifica condițiile de constituire a situației juridice constituite anterior.

Susține că în condițiile în care Curtea de Apel a aplicat prevederile Ordinului IFPS nr. 1388 din 20 august 2013 asupra deciziei IFPS nr. 107 din 28 februarie 2013 care de altfel conform art. 252 alin. (1) din Codul fiscal urma a fi executată cu mult timp înainte de data intrării în vigoare a acestui ordin, demonstrează odată în plus faptul aplicării eronate a normelor de drept material de către această instanță.

Consideră decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013 ilegală, emisă cu aplicarea greșită a normelor de drept procedural și material.

Prin referința depusă la 24 iunie 2014 SRL „Magma” a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil și menținerea deciziei instanței de apel din 28 noiembrie 2013.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa recurentului la 28 februarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 745 (f. d. 67), iar ultimul susține că a recepționat-o la 06 martie 2014.

Alte date la materialele dosarului lipsesc.

Prin urmare, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 06 mai 2014, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, SRL „Magma” a solicitat anularea actului nr. 1-608076 din 29 ianuarie 2013, deciziei nr. 107 din 18 februarie 2013 și a deciziei nr. 215 din 18 aprilie 2013 a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de SRL „Magmec”, instanța de apel a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia și ilegalității hotărârii primei instanțe și, casând integral hotărârea primei instanțe, a pronunțat o nouă hotărâre, prin care acțiunea SRL „Magmec” a fost admisă, fiind anulat actul de control fiscal nr. 1-608076 din 29 ianuarie 2013, decizia nr. 107 din 18 februarie 2013 și decizia nr. 215 din 18 aprilie 2013, emise de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în privința contribuabilului SRL „Magmec”, mun. Chișinău.

În susținerea soluției date, instanța de apel cu referire la Ordinul nr. 1388 din 20 august 2013 al IFPS privind modul de prezentare a informației despre facturile fiscale pasibile înregistrării în Registrul general electronic al facturilor fiscale, care n - au fost înregistrate sau înregistrate cu depășirea termenului stabilit de art. 118¹ Cod fiscal a reținut că cumpărătorului nu i se poate refuza trecerea în cont a TVA pe motivul încălcării de către furnizorul de mărfuri a termenului de înregistrare a facturii fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale, iar sancționarea cumpărătorului pentru încălcarea comisă de furnizor, în situația în care la momentul aplicării sancțiunilor fiscale factura fiscală era deja înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale, este total nejustificată.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe când prima instanță, justificat pronunțându-se asupra aspectelor importante, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, corect a ajuns la concluzia netemeiniciei acțiunii SRL „Magmec”.

Astfel, din materialele dosarului rezultă că prin Actul nr. 1-608076 din 29 ianuarie 2013, inspectorii principali ai Direcției generale conformare fiscală din cadrul Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Valeriu Severin și Dumitru Șubin, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 10/3-2 din 23 ianuarie 2013, efectuând controlul fiscal prin metoda verificării parțiale la contribuabilul SRL „Magmec”, cod fiscal 1003600019147, din mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 9 pentru perioada 01 noiembrie 2012 – 30 noiembrie 2012, au depistat încălcarea legislației fiscale și anume: încălcarea prevederilor art. 102 alin. (10) Cod fiscal, prin trecerea în cont a sumei aferente procurării de mărfuri efectuate în baza facturii fiscale BV nr. 2674885 din 27 noiembrie 2012, factură fiscală care nu este înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale, fapt ce a determinat diminuarea TVA aferentă bugetului pentru perioada L/11/2012 cu 225802 lei precum și încălcarea prevederilor art. 101 alin. (1) Cod fiscal, prin reflectarea incorectă în Declarația privind TVA pentru perioada L/11/2012 a sumei TVA spre plată, ca urmare a reflectării eronate TVA aferentă procurărilor, în temeiul facturii fiscale seria BV nr. 2674885 din 27 noiembrie 2012, care nu a fost înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale, neachitarea în termen a TVA aferentă bugetului pentru perioada L/11/2012. (f. d. 5)

Ca urmare, prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nr. 107 din 28 februarie 2013, s-a decis ca în conformitate cu prevederile art. 241 alin. (2) Cod fiscal de a încasa la buget la contul 12307010140 în rezultatul controlului: suma de 225802 lei – TVA aferentă bugetului pentru perioada L/11/2012, suma de 3597 lei – majorare de întârziere pentru neachitarea în termen a TVA, conform art. 228 Cod fiscal, suma de 67741 lei

(225802 x 30 %) – amendă în mărime de 30 % pentru diminuarea TVA aferent bugetului, conform prevederilor art. 261 alin. (4) din Codul Fiscal, suma de 1000 lei – amendă pentru prezentarea Declarației privind TVA pentru perioada L/11/2012, care conține informații neveridice, conform prevederilor art. 260 alin. (3) Cod fiscal. (f. d. 7)

La 15 martie 2013, împotriva deciziei menționate, SRL „Magmec” a înaintat o contestație către organul emitent, solicitând revocarea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 107 din 28 februarie 2013. (f. d. 8)

În urma examinării contestației respective, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a emis decizia nr. 215 din 18 aprilie 2013 prin care a considerat neîntemeiată contestația înaintată de SRL „Magmec” în lipsa temeiului legal de modificare sau de anulare a deciziei contestate, menționând că contribuabilul este obligat să execute decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova nr. 107 din 28 februarie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației (f. d. 9).

Instanța de recurs, reține că din actele dosarului și anume din factura fiscală seria BV nr. 2674885 eliberată la 27 noiembrie 2012, se deduce incontestabil că SRL „Magmec” a cumpărat de la „Sport LL” SRL bunuri în valoare de 1130186,67 lei și TVA în mărime de 226037,33 lei, în total valoarea livrării cu anexele constituind suma de 1356224 lei (f. d. 10).

Conform prevederilor art. 118¹ alin. (1) (1¹) și (2) Cod fiscal, factura fiscală eliberată se supune înregistrării obligatorii de către furnizorul subiect al impunerii cu TVA în Registrul general electronic al facturilor fiscale, în forma și în modul stabilit de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, în cazul în care totalul valorii impozabile a livrării impozabile cu TVA depășește suma de 100000 lei, factura fiscală eliberată urmează să fie înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale în termen de 10 zile lucrătoare de la data eliberării. Cumpărătorul are dreptul să verifice corespunderea datelor din factura fiscală eliberată de furnizor cu datele din Registrul general electronic al facturilor fiscale.

Raportând prevederile enunțate la circumstanțele descrise în speță, instanța de recurs relevă că la caz s-a demonstrat în mod cert că factura fiscală seria BV nr. 2674885 eliberată SRL „Magmec” de către furnizorul „Sport LL” SRL nu a fost înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale.

Faptul dat se confirmă prin extrasul din listele facturilor fiscale prezentat de către Direcția gestionarea documentelor și arhivare a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat care atestă că agentul economic „Sport LL” SRL, pentru perioada 01 noiembrie 2012 – 25 ianuarie 2013 nu a înregistrat nici o factură fiscală (f. d. 16).

Conform art. 102 alin. (10) Cod fiscal, care statuează că la apariția condițiilor stabilite la art. 118¹, subiectul impozabil este în drept să treacă în cont suma TVA achitată sau care urmează a fi achitată furnizorului pe valorile materiale, serviciile procurate pe teritoriul țării numai în cazul în care factura fiscală este înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale. În cazul în care furnizorul mărfurilor, serviciilor nu a înregistrat factura fiscală eliberată în Registrul general electronic al facturilor fiscale sau a înregistrat-o cu depășirea termenului stabilit la art. 118¹ alin. (1¹), cumpărătorul (beneficiarul) va avea dreptul la trecerea în cont a sumei TVA în condițiile stabilite de prezentul articol, cu informarea organului

fiscal, în modul și în termenul stabilit de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, despre nerespectarea de către furnizor a prevederilor art. 118¹.

Având în susținere prevederile normei suscitată, instanța de recurs conchide că prima instanță în mod corect a constatat că SRL „Magmec”, contrar acestor dispoziții legale, a dispus trecerea în cont a sumei TVA aferente procurării de mărfuri efectuate în baza facturii fiscale BV nr. 2674885 din 27 noiembrie 2012, fără a informa organul fiscal despre nerespectarea de către furnizor a prevederilor art. 118¹ Cod fiscal.

Or, în situația descrisă, prin prisma normelor legale menționate, este cert că SRL „Magmec”, care era obligat să verifice corespunderea datelor din factura fiscală eliberată de furnizor cu datele din Registrul general electronic al facturilor fiscale și să constate dacă aceasta a fost sau nu înregistrată în registru, nu a fost în drept să treacă în cont suma TVA achitată în situația în care factura fiscală seria BV nr. 2674885 eliberată de către furnizorul „Sport LL” SRL nu a fost înregistrată în Registrul general electronic al facturilor fiscale, fapt ce a determinat diminuarea în perioada L/11/2012 a TVA cu 225802 lei și neachitarea în termen a acesteia.

În asemenea împrejurări, se constată a fi nejustificată reținerea de către instanța de apel a Ordinului nr. 1388 din 20 august 2013 privind modul de prezentare a informației despre facturile fiscale pasibile înregistrării în Registrul general electronic al facturilor fiscale, care n-au fost înregistrate sau înregistrate cu depășirea termenului stabilit în art. 118¹ al Codului fiscal.

Aceasta deoarece, potrivit pct. 1 al Ordinului nominalizat, contribuabilii înregistrați în calitate de plătitori ai TVA au dreptul la trecerea în cont a sumelor TVA în baza facturilor fiscale pasibile înregistrării în Registrul general electronic al facturilor fiscale, dar care nu au fost înregistrate în acesta sau au fost înregistrate cu depășirea termenului stabilit în art. 118¹ al Codului fiscal, cu condiția prezentării la organul fiscal a informației despre aceste facturi fiscale nu mai târziu de ziua lucrătoare următoare celei în care a expirat termenul stabilit pentru înregistrare. În cazul neprezentării organului fiscal a informației despre facturile fiscale neînregistrate sau înregistrate în RGEFF cu depășirea termenului stabilit, nu se acceptă dreptul la trecerea în cont a TVA în baza facturilor fiscale în cauză.

Pe când, în speță nu au fost prezentate probe pertinente care ar demonstra că contribuabilul SRL „Magmec” a prezentat organului fiscal informația despre neînregistrarea facturilor fiscale sau înregistrarea acesteia în RGEFF cu depășirea termenului stabilit la pct. 1 al Ordinului menționat.

Mai mult că nici din cererea de chemare în judecată nu rezultă respectarea de către reclamant a prevederilor Ordinul nr. 1388 din 20 august 2013, ci dimpotrivă în confirmarea cerințelor sale, reclamantul susține că acțiunile societății sunt legale și se încadrează întocmai în prevederile art. 102 alin. (10) al Codului fiscal.

În conexiunea celor relatate, se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, fapt ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic și legal a respins acțiunea SRL „Magmec”, constatând că actele adoptate de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și contestate în speță au fost adoptate cu respectarea normelor legislației în vigoare.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013 și se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 iunie 2013 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Magmec” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de pe lângă Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Vera Macinskaia

Svetlana Novac

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu